

Wojewoda stwierdził, że Skarżąca uchybiła terminowi do wniesienia odwołania od decyzji Starosty odmawiającej udzielenia pozwolenia na budowę. Wojewoda swoje stanowisko oparł na tym, że w stosunku do Skarżącej (która była równocześnie wnioskodawcą) nastąpiło skuteczne doręczenie w trybie obwieszczenia z art. 49a Kodeksu postępowania administracyjnego. WSA w Gdańsku przychylił się jednak do skargi Skarżącej. Dlaczego?

Sąd przypomniał na wstępie, że zgodnie z art. 49a k.p.a. poza przypadkami, o których mowa w art. 49 k.p.a. (czyli w sytuacjach przewidzianych w przepisie szczególnym), organ może dokonywać zawiadomienia o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej w formie, o której mowa w art. 49 § 1 k.p.a., jeżeli w postępowaniu bierze udział więcej niż dwadzieścia stron. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, zawiadomienie jest w takim przypadku skuteczne wobec stron, które zostały na piśmie uprzedzone o zamiarze zawiadamiania ich w określony sposób. Do zawiadomienia stosuje się przepis art. 49 § 2 k.p.a., który stanowi, że dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Bezsporne w omawianej sprawie było to, że organ I instancji, biorąc pod uwagę ilość stron niniejszego postępowania (około 70), zdecydował się na zastosowanie możliwości doręczenia, opisanej w cytowanym wyżej art. 49a k.p.a., co zdaniem Sądu było dopuszczalne co do zasady. Jak przypomnieli WSA, zastosowanie tej możliwości wiąże się jednak z pewnymi ograniczeniami, wynikającymi z odstępstwa od zasady zindywidualizowanego doręczania pism w postępowaniu administracyjnym, których organ odwoławczy nie uwzględnił w okolicznościach niniejszej sprawy, a na które zwróciła uwagę Skarżąca.

Sąd podkreślił, że odstąpienie od zasady zindywidualizowania doręczenia pism na rzecz ich doręczenia w trybie ogłoszenia publicznego musi być postrzegane przez pryzmat przyznania słabszych gwarancji procesowych stron postępowania w stosunku do gwarancji przyznanych na zasadach ogólnych. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się (co wprawdzie nie umknęło organowi odwoławczemu, choć pozostało bez refleksji) że cel zastosowania analizowanej instytucji – przyspieszenie i ułatwienie prowadzenia postępowania administracyjnego, w którym występuje bardzo duża liczba stron – nie stoi na przeszkodzie indywidualnemu doręczeniu decyzji podmiotowi najbardziej zainteresowanemu w sprawie – wnioskodawcy (inwestorowi) na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zdaniem Sądu należy przyjąć, że doręczenie decyzji administracyjnej w formie publicznego obwieszczenia w trybie art. 49a k.p.a. nie dotyczy inicjatora postępowania administracyjnego i adresata decyzji (inwestora). Nawet jeżeli organ, w oparciu o przepis szczególny lub art. 49a k.p.a. (po nowelizacji, która weszła w życie 1 lipca 2017 r.), zawiadamia strony o wydaniu decyzji w drodze publicznego obwieszczenia, to ma ponadto obowiązek doręczyć decyzję wnioskodawcy na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, nawet jeżeli przepis szczególny takiego doręczenia nie przewiduje (tak np. NSA w postanowieniu z 10 listopada 2016 r., II OZ 1297/16).

Tym bardziej natomiast, jeśli w toku postępowania administracyjnego niektórych czynności w stosunku do inwestora dokonywał indywidualnie (doręczenie postanowienia o zawieszeniu postępowania), a innych w trybie art. 49a k.p.a. – uzasadniony staje się zarzut naruszenia powołanego przepisu i wprowadzenia w błąd strony inicjującej postępowanie poprzez brak doręczenia jej rozstrzygnięcia o istocie sprawy w sposób indywidualny. Sąd przypomniał ponadto, że w doktrynie wskazuje się, iż skorzystanie przez organ administracji publicznej z uregulowanej w przepisie art. 49a k.p.a. możliwości

Obwieszczenie a doręczenie indywidualne

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: sobota, 28, grudzień 2019 10:09

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 2627

zastąpienia doręczenia tradycyjnego lub elektronicznego zawiadomieniem publicznym powinno być konsekwentne. Niedopuszczalne jest doręczanie niektórych pism stronom w formie tradycyjnej, a innych poprzez zawiadamianie publiczne, chyba że taka niejednorodność form doręczenia wynikałaby z wyraźnego przepisu ustawy.

W konsekwencji według Sądu należało przyjąć, że nie było skuteczne doręczenie decyzji organu I instancji w stosunku do Skarżącej w formie publicznego obwieszczenia. Skutek ten nastąpił dopiero wraz z doręczeniem jej tej decyzji w sposób indywidualny.

Sąd podzielił także stanowisko Skarżącej odnośnie do zarzutu naruszenia art. 8 k.p.a., że z zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej wynika w szczególności, że przy rozpoznawaniu sprawy organ administracji nie powinien negatywnie dla strony interpretować wieloznacznych czy sprzecznych okoliczności sprawy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2019 r., II SA/Gd 545/19

Źródło: [CBOSA](#)